

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

KORANO SKAITYMO PAGRINDINĖS TAISYKLĖS

Muftiate of Lithuania

دار الفتوى - مجلس المحضنات الإسلامية الليتوانية

Vilnius - 1444 / 2023

Autorius

Aleksandras BEGANSKAS

Konsultantas

Ismail KARADURDUOĞLU

Iliustracijos

Funda GÖKÇEN

Grafika ir dizainas

Rasim ŞAKİROĞLU

Leidinys

ISBN: 978-609-96162-2-3

Tiražas: 500 egz.

Leidėjas:

Lietuvos musulmonų religinių bendruomenių taryba – Muftiatas

Smolensko g. 19, Vilnius, LT-03200, Vilnius 2023

El. p.: info@muftiate.lt

www.muftiate.lt

Vilnius - 1444 / 2023

KORANO SKAITYMO PAGRINDINĖS TAISYKLĖS

Muftiate of Lithuania
دار الفتاء - مجلس المجتمعات الإسلامية الليتوانية

أَعُوذُ بِاللّٰهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

„Ieškau prieglobsčio pas viską Girdantį ir Žinantį Allahą
nuo išvaryto šetono blogio.“

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

„Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo.“

أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتَّلَ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا

„Deklamuokite Koraną aiškiai, tardami kiekvieną garsą.“

(Mjuzemmil, 73/4)

TURINYS

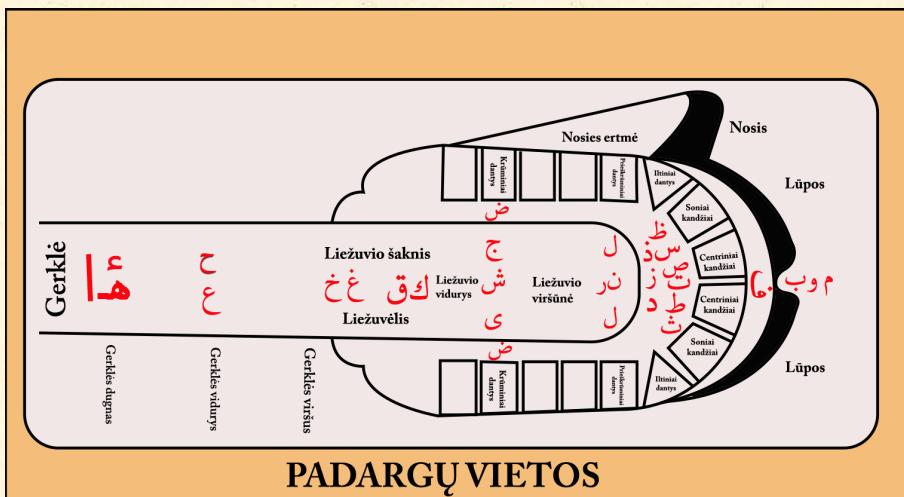

KALBOS PADARGŲ VIETOS	7
KALKALE – SPROGSTAMOSIOS RAIDĖS	16
HUKMU RA TAISYKLĖS	16
RAIDĖS „RA“ ↗ TAISYKLĖS	16
PENKIOS PADĖTYS, KAI RAIDĖ „RA“ ↗ YRA TARIAMA KIETAI....	17
KETURIOS PADĖTYS, KAI RAIDĖ „RA“ ↗ TARIAMA MINKŠTAI ...	19
TRYS PADĖTYS, KAI RAIDĘ „RA“ ↗ GALIMA TARTI TIEK KIETAI, TIEK IR MINKŠTAI	20
LAFZATULLAH ALLAHO VARDAŽODIS.....	22
MED' AI – DIAKRITINIŲ VOKALIZACIJOS ŽENKLŲ	22
GARSŲ PAILGINIMO ŽENKLAI	22
I MEDDI TABII NATŪRALUS PAILGINIMAS.....	24
II MEDDI MUTTASIL SUJUNGIMO PAILGINIMAS.....	25
III MEDDI MUNFASIL ATSKYRIMŲ PAILGINIMAS.....	25
IV MEDDI LAZIM BŪTINASIS PAILGINIMAS	26
V MEDDI ARIZ PRIEŽASTINIS PAILGINIMAS.....	26
MEDDI LIN MINKŠTUMO PAILGINIMAS.....	27
ZAMIR – ĮVARDIS ZAMIR ĮVARDŽIO GALŪNĖS „He“ ⚭ raidė	27
NUN SAKIN RAMI „NUN“ RAIDĖ	30
IHFĀ – PASLĒPIMAS.....	31
IZHAR – ATSKLEIDIMAS	31
IKLAB – PERKVALIFIKAVIMAS	32
IDGAM MEAL GUNNE IDGAM BILA GUNNE	33

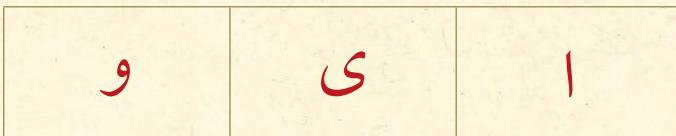
IDGAM-I MISLEYN	34
IDGAM MUTECANISEYN PANAŠIŲ RAIDŽIŲ SUJUNGIMAS	35
IDGAM MUTEKARIBEYN	36
HURUFU ŠEMSIYE SAULĖS RAIDĖS	38
NESKAITOMAS ELIF – LAM IR SAULĖS RAIDĖS	38
HURUFU KAMERIYE MĒNULIO RAIDĖS	39
SKAITOMAS ELIF – LAM IR MĒNULIO RAIDĖS	39
MIM – I SAKIM	39
SEKTE ﷺ	41
SKYRYBOS ŽENKLAI	42

KALBOS PADARGŲ VIETOS

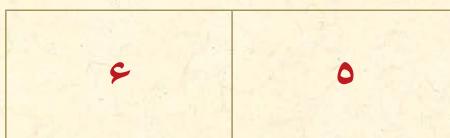
1. Gerklė ir burnos ertmė (gerkliniai ir burniniai garsai): tai nuo vietas, kur susijungia gerklė ir krūtinė iki lūpų. Iš šitų vietų išeina / sklendžia šių raidžių garsai:

2. Burnos ertmė (burniniai garsai): tai nuo vietas, kur susijungia gerklė ir krūtinė iki liežuvio dugno. Apima tris padargus:

a) Gerklės dugnas.

Iš šios vietas išeina / sklendžia šių raidžių garsai:

b) Gerklės vidurys (viduriniai gerkliniai).

Iš šios vietos išeina / sklendžia šių raidžių garsai.

ع	ح
---	---

c) Gerklės viršus (viršutiniai gerkliniai):

Iš šios vietos išeina / sklendžia šių raidžių garsai:

غ	خ
---	---

3. Liežuvio ertmė (liežuviniai garsai): tai nuo gerklės priartėjimo prie burnos vietos iki priekinių dantų ertmė.

Iš šios vietos išeina / sklendžia šių raidžių garsai:

ر	ن	ل	ض	ص	ش	ج	ك	ق
ث	ذ	ظ	ص	س	ز	ت	د	ط

4. Lūpos ertmė (lūpiniai garsai): tai lūpu vieta, kuri prasideda nuo priekinių dantų pabaigos.

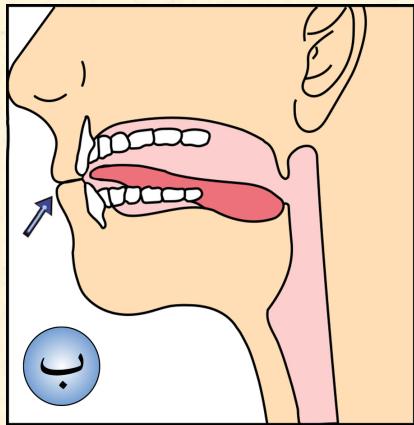
Iš šios vietos išeina / sklendžia šių raidžių garsai:

و	م	ب	ف
---	---	---	---

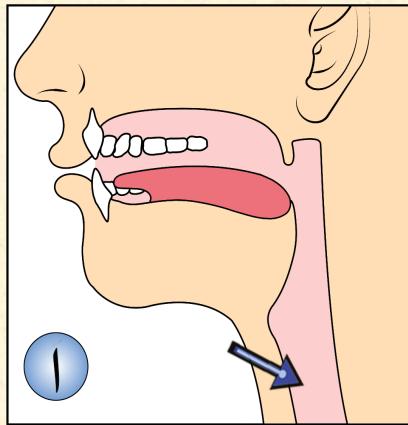
5. Nosies ertmė (nosiniai garsai): tai nosies vieta.

Iš šios vietos išeina / sklendžia nosiniai garsai.

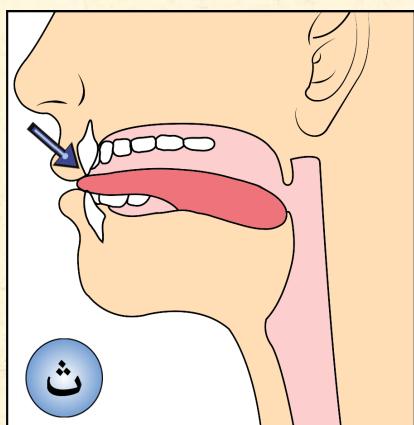
Garsas tariamas tarp lūpu, stipriai suspaudžiant lūpas; lūpinis, minkštasis garsas.

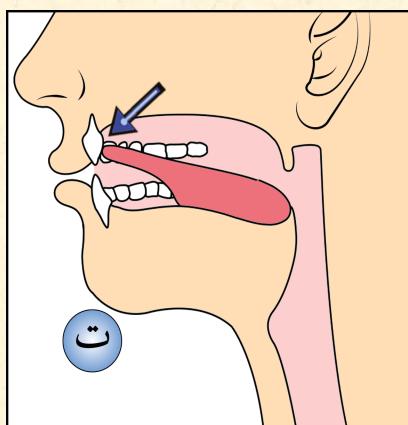
Tariamas nežymiai pravérus burną; liežuvis guli burnos apačioje, oras paleidžiamas iš diafragmos lengvai, be jokios prievertos; minkštasis garsas.

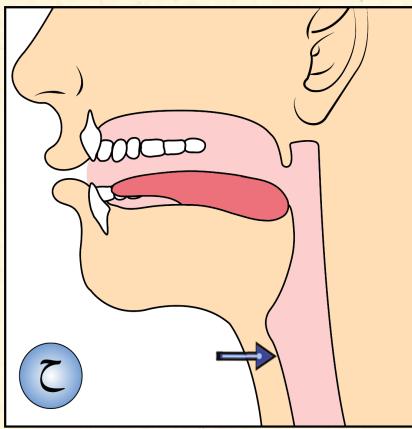
Liežuvio galas kišamas į priekinių dantų vidurį; pučiamasis, duslusis, minkštasis garsas.

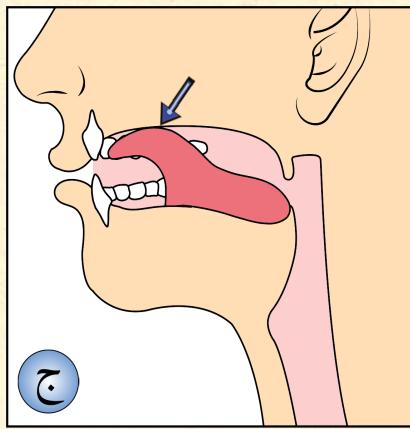
Dantys sukandami, lūpos lengvai pravertos, liežuvio galas lengvai liečia priekinių viršutinių dantų kraštą vidinėje pusėje; sprogstamasis, minkštasis garsas.

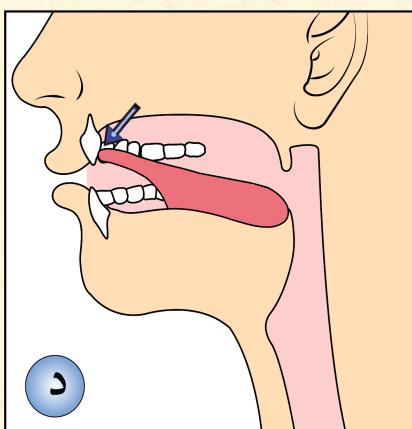
Garsas tariamas iškvėpimo metu; tariamas dusliai, liežuvio užpakalinė dalis lengvai patraukiamą gilyn ir žemyn; gomurys nusileidžia žemyn; balso klostės susiglaudžia, susiformuoja ankštuma, jaučiamas spaudimas gerklų vidurinėje dalyje, minkštasis balsas.

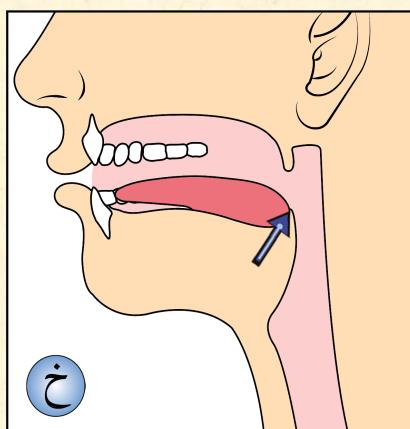
Garsas formuojamas liežuvio vidurine dalimi, ją lengvai priartinant prie kietojo gomurio; minkštasis garsas.

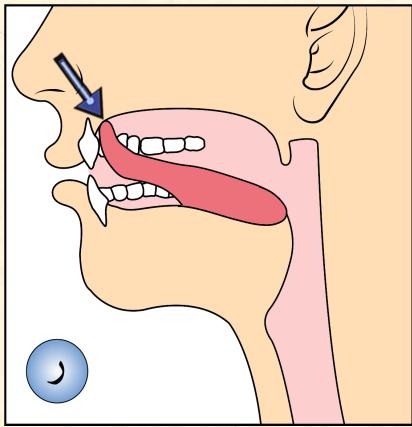
Liežuvio galu liečiamas prie kinių viršutinių dantų vidinis paviršius; minkštasis garsas, tariamas tēsiama.

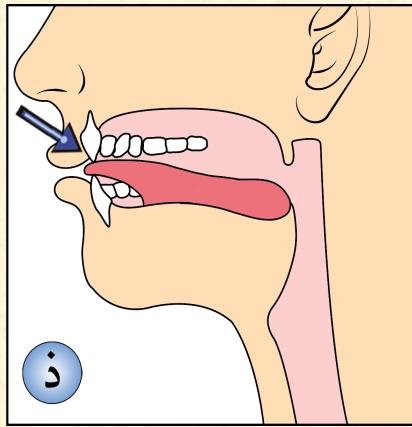
Tariamas iškvepiant orą; tariant minkštasis gomurys nusileidžia, liežuvio užpakalinė dalis pakyla link minkštojo gomurio suformuodama ankštumą; duslusis, pučiamasis, minkštasis garsas.

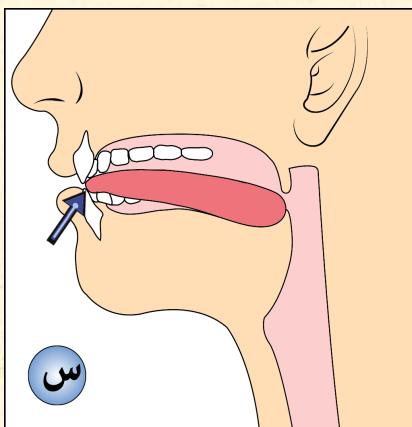
Liežuvio galas pakeliamas prie kietojo gomurio, iškvepiama oro srovė suformuoja vieno dūžio silpną, trumpą vibraciją, kartais būna minkštasis, o kartais būna kietasis garsas.

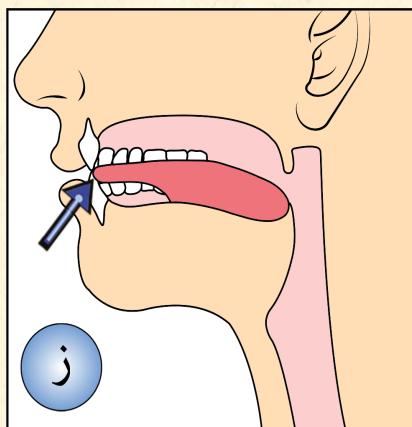
Liežuvio galas kišamas tarp dantų; tariama skardžiai, nestipriai vibrnuojant; minkštasis garsas.

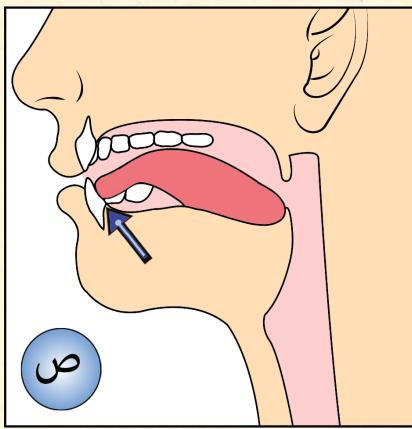
Lūpos įgauna lengvos šypsenos formą; liežuvis guli ramiai burnos apačioje; liežuvio galas lengvai remiasi į priekinių apatiniaių dantų vidinę pusę; iškvepiama oro srovė eina liežuvio viduriu; dantys sukandami; minkštasis, duslusis garsas.

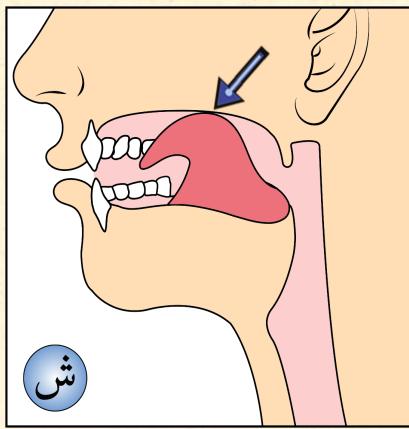
Liežuvis guli burnos apačioje, liežuvio galas liečia apatiniai priekinių dantų vidinę pusę; garsas tariamas skardžiai, minkštai.

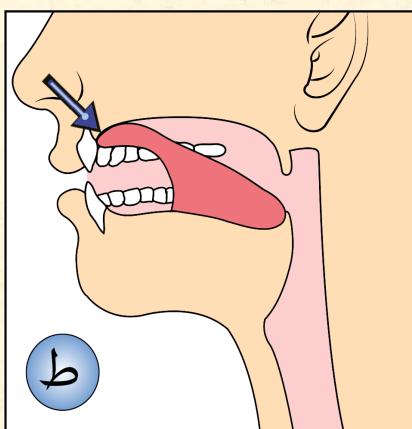
Liežuvio galas nukreipiamas į priekinių apatiniai dantų vidinėje pusėje esančią danteną; liežuvio vidurinė dalis kyla prie kietojo gomurio; tonacijos metu liežuvio galas nežymiai atsitraukia, labiau pakeldamas liežuvio vidurinę dalį; kietasis garsas.

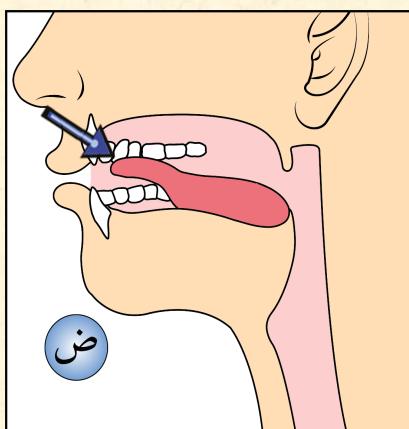
Liežuvio vidurinė dalis pakyla prie kietojo gomurio suformuodama ankštumą; duslasis, minkštasis garsas.

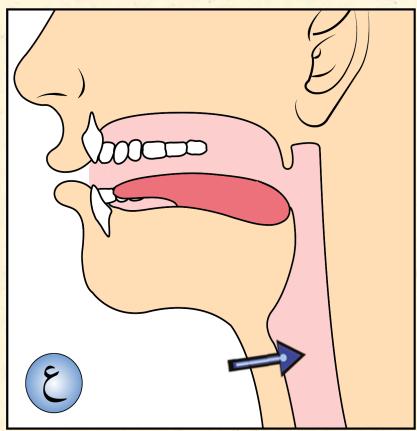
Liežuvio galu liečiamos alveolės; garsas tariamas kietai, trumpai; sprogstamasis garsas.

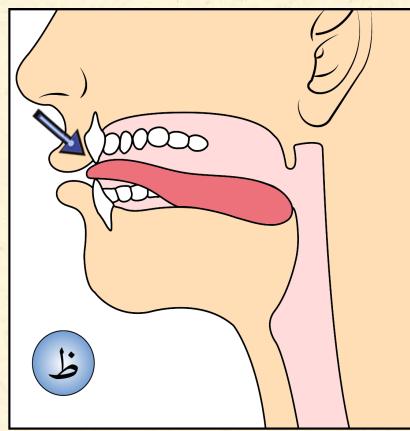
Liežuvio galas liečia viršutinių šoninių dantų kraštą ir tarimo metu nuslysta per dantų eilę į priekį; kietasis garsas.

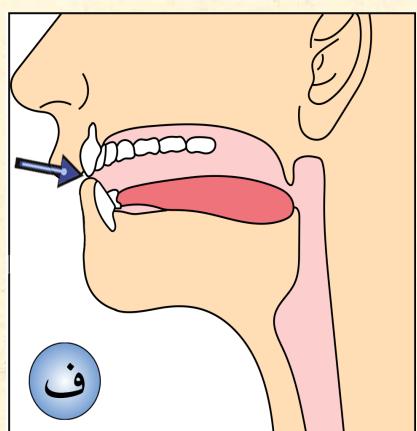
Minkštą gomurį leidžiant žemyn liežuvio užpakalinė dalis kyla į viršų link minkštojo gomurio, susiformuoja ankštuma; minkštasis garsas.

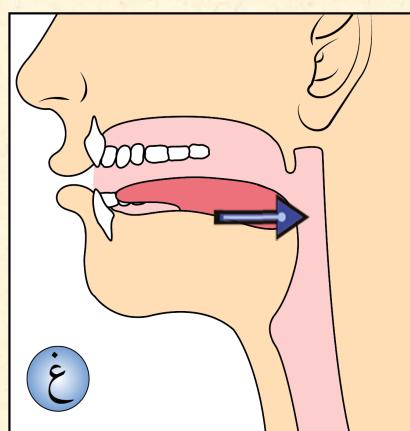
Liežuvis platus; liežuvio galas vos išsikiša tarp dantų ir nestipriai vibruso; kietasis, skardusis garsas.

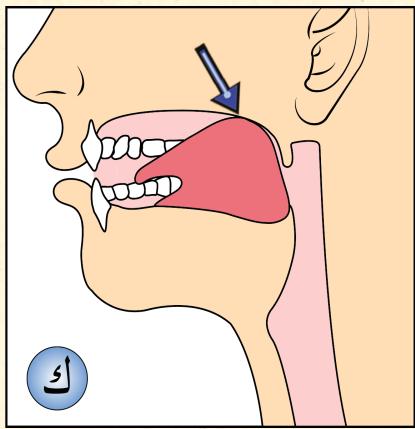
Apatinės lūpos išorinė dalis kyla link viršutinių dantų ir prisiglaudžia prie jų; pučiamasis, minkštasis garsas.

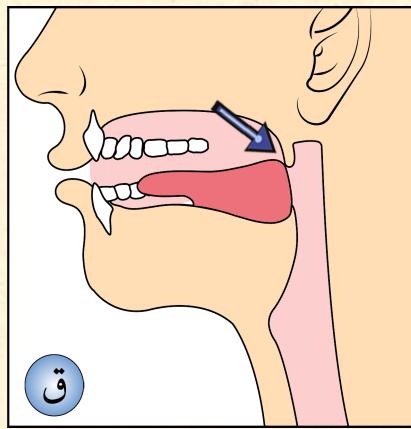
Garsas gomurinis; stipriai patraukiamas liežuvis gilyn; liežuvio užpakalinė dalis prisiliečia prie minkštojo gomurio ir silpnai vibruso; kietasis, skardusis garsas.

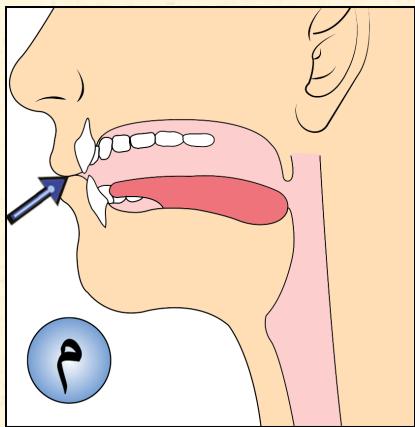
Tariamas lengvai suglaudžiant lūpų vidines viršutines dalis; lūpinis minkštasis garsas.

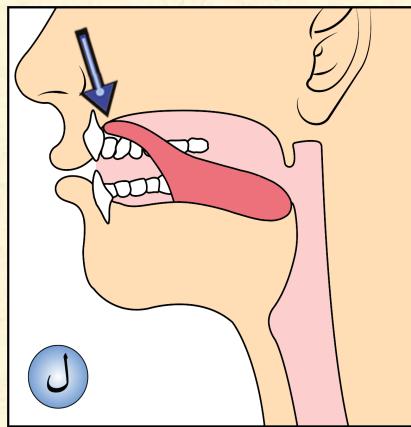
Liežuvio užpakalinė dalis liečia minkštajį gomurį; kietasis garsas.

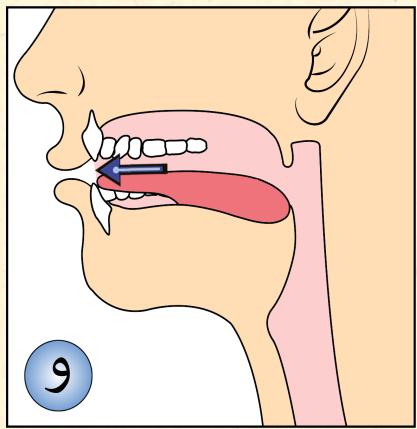
Lūpinis minkštasis garsas; tariamas lengvai suglaudžiant lūpų vidines viršutines dalis.

Liežuvio galu liečiamos dešinės arba kairės pusės alveolės; minkštasis garsas.

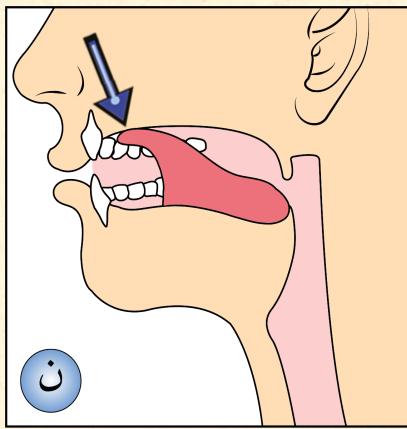

Lūpos nukreipiamos į priekį, suapvalinamos, tarimo metu lengvai atitraukiamos; minkštasis garsas.

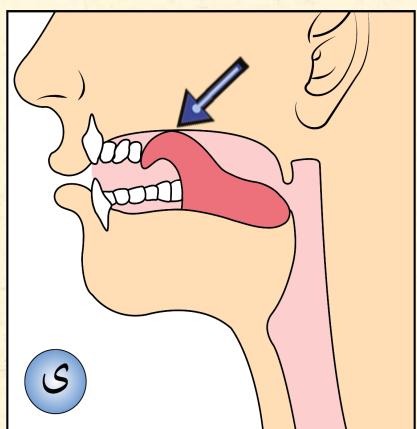
ه

Liežuvio priekine dalimi liečiamos alveolės ir kietojo gomurio priekinė dalis; minkštasis garsas.

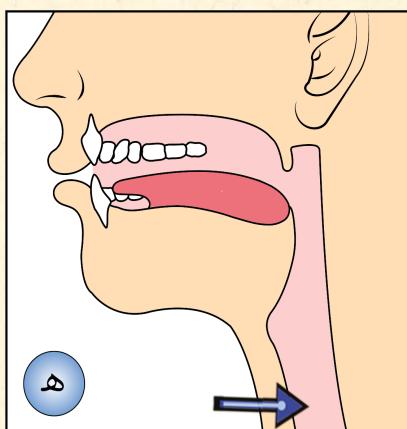
ن

Liežuvio vidurinė dalis kyla link kietojo gomurio; garsas tariamas minkštai.

ش

Garsas tariamas iškvėpimo metu, oras išeina iš diafragmos be jokios prievertos, laisvai be kliūčių; minkštasis garsas.

ف

KALKALE – SPROGSTAMOSIOS RAIDĖS

Bet kurią vieną raidę iš žemiau pavaizduotų penkių raidžių, kuri yra žodžio viduryje arba gale su „Sukun“ ۽ – arba su „Šedde“ ۻ, reikia tarti pagal „Kalkale“ taisyklę – ši garsą reikia stipriai ištarti, kad garsas būtų skardus ir išeitų iš tariamosios vietos sprogdamas su impulsu:

د	ج	ب	ط	ق
---	---	---	---	---

Pastaba: jeigu viena iš „Kalkale“ raidžių bus su „Šedde“ ۻ, „Kalkale“ taisyklė nebus taikoma, „Kalkale“ taisyklė taikoma tik tuo atveju, jeigu toje vietoje bus padarytas sustojimas.

يَذْخُلُونَ	تَجْرِي	وَتَبَّ	حَقٌّ
أَحَدٌ		أَفَتَظْمَعُونَ	

HUKMU RA TAISYKLĖS

RAIDĖS „RA“ ر TAISYKLĖS

Raidės „Ra“ ر tarimo padėčių yra dvylika. Iš šitų dvylikos penkios yra, kai raidę „Ra“ ر tariame kietai, keturios, kai tariame minkštai, o trys, kai tariame ir kietai, ir minkštai.

PENKIOS PADÉTYS, KAI RAIDĖ „RA“ ۞ YRA TARIAMA KIETAI:

1. Kai raidė „Ra“ ۞ yra su „Fetha“ arba su „Damme“ ženklu.

Pavyzdys:

رُجُومًا أَرَأَيْتَ

2. Kai raidė „Ra“ ۞ yra su „Sukun“ ženklu – yra „Ra“ raidė „rami padėtis“ ir prieš ją yra raidė su „Fetha“ arba su „Damme“ ženklu.

Pavyzdys:

وَأْمُرْ وَانْهَرْ

3. Kai raidė po „Ra“ ۞ yra su „Fakif“ (sustojimo) ženklu – „Ra“ ۞ raidė „rami“ ir prieš ją yra raidė su „Sukun“ ۚ ženklu, prieš kurią stovi raidė su „Fetha“ ـ arba su „Damme“ ـ ženklu.

Pavyzdys:

فِي الصُّدُورِ وَالْعَضْرِ

4. Kai raidė „Ra“ ۞ yra su „Sukun“ ۚ ženklu – yra „Ra“ raidė „rami“ ir prieš šią raidę stovi raidė su „Kesre“ ـ, o po raidės „Ra“ ۞ yra raidės „Huruf-u isti’la“ (raidės, kurių tarimo metu liežuvis kyla į viršų):

ظ	ق	ط	غ	ض	ص	ج
---	---	---	---	---	---	---

فِرْقَةٍ

مِرْصَادٍ

PASTABA: po raidės „Ra“ رِ esančios raidės „Huruf-u isti’la“ turi būti be „Kesre“ ženklo, bet jeigu bus su „Kesre“ ženklu, tokiu atveju leidžiama tarti garsq „Ra“ رِ tiek kietai, tiek ir minkštai.

Pavyzdys:

كُلْ فِرْقِ

كُلْ فِرْقِ

Korane yra tik viena tokia vieta.

5. Kai raidė „Ra“ رِ yra su „Sukun“ سُ — ženklu — yra „Ra“ raidė „rami“ ir prieš ją yra raidė su „Kesre-i arizi“ ; arba prieš ją yra raidė su „Kesre vasil hemze“ .

„Kesre-i arizi“ – tai kai vieno žodžio pabaigoje yra galūnė su „Sukun“ سُ — ženklu ir kitas žodis prasideda nuo raidės su „Sukun“ سُ — ženklu, tokiu atveju pirmo žodžio galūnė tampa su su „Kesre“ كِ — ženklu.

„Kesre-i arizi“ pavyzdys:

لِمَنْ ازْتَضَى

لِمَنْ ازْتَضَى

ORIGINALAS

RAŠOMA

„Kesre vasil hemze“ – tai kai žodis prasideda raide su „Sukun“ سُ — ženklu ir tam, kad būtų sklandus skaitymas, prieš tas raides esantis „Elif“ إ kuris yra be „Harake“ هـ — — — ženklo, skaitomas su „Kesre“ كِ — ženklu.

„Kesre vasil hemze“ pavyzdys:

ازْ جَعِي	ازْ جَعِي
ORIGINALAS	RAŠOMA

Pavyzdys:

لِمَنْ ارْتَضَى	ازْ جَعِي
-----------------	-----------

KETURIOS PADĖTYS, KAI RAIDĖ „RA“ ر TARIAMA MINKŠTAI:

1. Kai raidė „Ra“ ر yra su „Kesre“ — ženklu.

Pavyzdys:

يُرِيدُ	رِجَالٌ
---------	---------

2. Kai raidė „Ra“ ر yra su „Sukun“ ۚ ženklu — yra „Ra“ raidė „rami“, o prieš tai esanti raidė yra su „Kesre“ — ženklu ir po raidės „Ra“ ر yra ne raidės „Huruf-u isti’la“.

Pavyzdys:

يُرِيدُ	رِجَالٌ
---------	---------

3. Kai raidė po „Ra“ ر yra su „Fakif“ ﴿ (sustojimo) ženklu — „Ra“ raidė „rami“, prieš stovi raidė su „Sukun“ ۚ ženklu, o prieš šią raidę yra raidė su „Kesre“ — ženklu.

Pavyzdys:

حْجَرٌ

بَصِيرٌ

4. Kai raidė po „Ra“ ر yra su „Fakif“ ف (sustojimo) ženklu – „Ra“ raidė „rami“, o prieš yra raidė iš „Lin“ raidžių.

„Lin“ raidės – tai „Je“ ي ir „Vau“ و su „Sukun“ ۚ ženklu – فُنْي

Pavyzdys:

سَيْرٌ

خَيْرٌ

**TRYS PADĖTYS, KAI RAIDĘ „RA“ ر GALIMA TARTI TIEK KIETAI,
TIEK IR MINKŠTAI:**

1. Kai raidė „Ra“ ر yra su „Sukun“ ۚ ženklu – yra „Ra“ raidė „rami“, o prieš ją yra raidė su „Kesre“ ۔ ženklu, o po raidės „Ra“ ر yra raidė iš „Huruf-u isti’la“ (raidės, kurių tarimo metu liežuvis kyla į viršų):

ظ

ق

ط

غ

ض

ص

ح

su „Kesre“ ۔ ženklu.

Pavyzdys:

كُلْ فِرْقٍ

كُلْ فِرْقٍ

Korane yra tik viena tokia vieta.

2. Kai raidė po „Ra“ ر yra su „Fakif“ فَكِيفْ (sustojimo) ženklu – „Ra“ ر raidė „rami“, prieš yra raidė „Sad“ سَادْ arba „Ta“ تَ su „Sukun“ ۖ ženklu – طْ صْ šią raidę stovi raidė su „Kesre“ ۔ ženklu.

Pavyzdys:

مِنْ مِضْرٍ	عَيْنَ الْقِطْرِ
-------------	------------------

3. Pagal bendrają taisykłę, kai gal geriau žodis baigiamas raidė „Ra“ ر, kuri yra su „Kesre“ ۔ ženklu – ر ir prieš šią raidę yra raidė su „Sukun“ ۖ ženklu, raidę „Ra“ ر reikia tarti kietai. Bet, kai žodžio pabaigoje stovėjo raidė „Je“ يِ, ir ši raidė buvo po to išbraukta iš šio žodžio:

فَاسْرِ	إِذَا يَسْرِ	أَنْ أَسْرِ	فَاسْرِ	إِذَا يَسْرِ	أَنْ أَسْرِ
ORIGINALAS	RAŠOMA	ORIGINALAS	RAŠOMA	ORIGINALAS	RAŠOMA

tokiu atveju raidę „Ra“ ر reikia tarti minkštai.

Pavyzdys:

أَنْ أَسْرِ	إِذَا يَسْرِ	فَاسْرِ
-------------	--------------	---------

LAFZATULLAH ALLAHO VARDAŽODIS

الله (Allah) – vardažodis dar vadinamas kaip „LAFZATULLAH“ ir „LAFZA-I CELAL“.

Kai prieš **الله** žodyje esanti „Lam“ ل raidė, kuri yra su „Šedde“ — ženklu, stovi raidė su „Damme“ ُ arba su „Fatha“ ـ ženklu, šių „Lam“ ل reikia tarti kietai.

Pavyzdys:

وَاللهُ	تَاللهُ	نَصْرُ اللهُ
---------	---------	--------------

Kai prieš **الله** žodyje esanti „Lam“ ل raidė, kuri yra su „Šedde“ — ženklu, stovi raidė su „Kesre“ ِ ženklu, šių „Lam“ ل reikia tarti minkštai.

Pavyzdys:

اللهُ	بِاللهِ
-------	---------

MED' AI - DIAKRITINIŲ VOKALIZACIJOS ŽENKLŲ GARSŲ PAILGINIMO ŽENKLAI

„Med“ – reiškia pailginimą. Kai po raidės stovi diakritinis vokalizacijos ženklas, o po jo yra „Med“ – pailginimo ženklas, tuomet reikia tarti diakritinį vokalizacijos ženklą pailginant balsą.

Trys raidės: raidė „Elif | , raidė „Vau“ و ir raidė „Je“ ي, be „Hareke“ (diakritinio vokalizacijos ženklo) ženklų ——، praranda raidžių funkciją ir įgyja „Med“ – pailginimo ženklo funkciją.

„Sebeb – i Med“ – kai reikia tarti pailginant balsą daugiau nei vieno „Elif“ | , balso dydžiu.

„Sebeb – i Med“ yra dviejų rūšių:

1. „Hemze“ – kai raidė „Elif“ | yra kartu su vieno iš „Hareke“ —— ženklu.

Raidė „Elif“ | gali būti rašoma tiek trumpu, tiek ir ilgu ženklu |, ـ.

2. „Sukun“ — kai raidė yra be vieno iš „Hareke“ —— ženklo.

„Sukun“ — yra dviejų rūšių:

a) „Sukun lazim“ – kai „Sukun“ — ženklas stovi po vienos iš „Med“ raidės „Elif“ | , raidės „Vau“ و arba raidės „Je“ ي ir šioje vietoje, neatsižvelgiant ar šis žodis tariamas su sustojimu ar be, visada daromas „Sukun“ — ženklo sustojimas.

Pavyzdys:

الْعَنْ

Taip pat „Sukun Lazim“ yra kai „Šedde“ — ženklas stovi po vienos iš „Med“ raidės „Elif“ | , raidės „Vau“ و arba raidės „Je“ ي.

Pavyzdys:

خَاصَّةٌ

Pavyzdys:

حَمْ حَامِيمُ

„Sukun Lazim“ situacijoje reikia tarti pailginant balsą ne vienu „Elif“ | balso dydžiu, o daugiau: nuo trijų iki keturių „Elif“ | balso dydžių.

b) „Sukun ariz“ – kai po vienos iš „Med“ raidės „Elif“ | , raidės „Vau“ و arba raidės „Je“ ي stovi žodžio galūnės raidė su vienu iš „Hareke“ هـ – – و ženklu ir šioje vietoje galima daryti sustojimą arba jo nedaryti. Tuo atveju, kai daromas sustojimas, galūnės raidė skaitoma su „Sukun“ و ženklu, o kai nedaromas sustojimas, galūnės raidė skaitoma su vieno iš „Hareke“ هـ – – و ženklu.

Pavyzdys:

الْعَالَمِينَ

رَبُّ الْعَالَمِينَ

I MEDDI TABII

NATŪRALUS PAILGINIMAS

24

„Meddi tabii“ – kai viename žodyje po vienos iš raidės „Med“ néra „Sebeb – i Med“. Šioje situacijoje reikia tarti pailginant balsą tik vienu „Elif“ | balso dydžiu.

Pavyzdys:

قالَ	يَقُولُ	قِيلَ
------	---------	-------

II MEDDI MUTTASIL SUJUNGIMO PAILGINIMAS

„Meddi muttasil“ – kai vienam žodyje po vienos iš raidės „Med“ stovi raidė iš „Sebeb – i Med“ „Hemze“ — . Šioje situacijoje reikia tarti pailginant balsą ne mažiau kaip dviem ir ne daugiau kaip keturiais „Elif“ | balso dydžiais.

Pavyzdys:

جَاءَ	سُوَءَ	جَيْءَ
-------	--------	--------

III MEDDI MUNFASIL ATSKYRIMŲ PAILGINIMAS

„Meddi munfasil“ – kai vieno žodžio gale stovi viena raidė iš „Med“ raidžių, o po jo esantis žodis prasideda iš vienos iš „Sebeb – i Med“ „Hemze“ raidės | arba — . Šioje situacijoje reikia tarti pailginant balsą mažiausiai vienu ir daugiausia keturiais „Elif“ | balso dydžiais.

Pavyzdys:

وَمَا أَنْزَلَ	قَالُوا أَمَّا	عَلَيِ اُمَّةٍ
----------------	----------------	----------------

IV MEDDI LAZIM

BŪTINASIS PAILGINIMAS

„Meddil azim“ – kai viename žodyje po vienos iš raidės „Med“ stovi „Sukun Lazim“. Šioje situacijoje reikia tarti pailginant balsą mažiausiai dviem ir daugiausia keturiais „Elif“ | balso dydžiais. Apačioje esančiame pavyzdyme raidės su „Šedde“ — ženklu, pagal kurį skaitoma raidė, virš kurios stovi šis ženklas – pradžioje tariama ta raidė su „Sukun“ — ženklu, o po to tariamas garsas jau kartu su virš „Šedde“ — ženklu, esančiu vieno iš „Harake“ (diakritinio vokalizacijos ženklo) — — — ženklo, reikia tarti pailginant balsą mažiausiai vienu ir daugiausia keturiais „Elif“ | balso dydžiais.

Pavyzdys:

--	--	--

V MEDDI ARIZ

PRIEŽASTINIS PAILGINIMAS

„Meddi ariz“ – kai viename žodyje po viena iš raidžių „Med“ stovi „Sukun ariz“. Šioje situacijoje, jeigu bus daromas sustojimas, reikia tarti pailginant balsą mažiausiai vienu ir daugiausia keturiais „Elif“ | balso dydžiais, jeigu sustojimas nebus daromas, „Sukun ariz“ situacijos nebus ir reikia tarti ne daugiau kaip vieną „Elif“ | balso dydį.

Pavyzdys:

--	--	--

MEDDI LIN

MINKŠTUMO PAILGINIMAS

Kai po „Harfi Lin“ raidės stovi iš „Sebeb-i Med“ „Sukun“ — sustojimo ženklas, tokiu atveju bus „Meddi Lin“ jungtis ir šioje vietoje reikia tarti „Harfi Lin“ - „Vau“ و su „Sukun“ ف arba „Je“ ي su „Sukun“ ي, pailginant balsą ne trumpiau kaip dviem ir ne daugiau kaip keturiais „Elif“ ل balso dydžiais.

„Harfi Lin“ yra 2 padėcių:

1. Kai raidė „Vau“ و yra „rami“ - yra kartu su „Sukun“ ۚ ženklu, o prieš tai esanti raidė „Je“ ي yra kartu su „Kesre“ ے ženklu; 2. Kai raidė „Je“ ي yra „rami“, yra kartu su „Sukun“ ۚ ženklu, o prieš tai esanti raidė yra kartu su „Kesre“ ے ženklu.

Šiose vietose, kai po „Harfi Lin“ stovi raidė „Mim“ م ir ji yra „rami“, „Harfi Lin“ reikia tarti pailginant balsą keturiais „Elif“ ل balso dydžiais.

Pavyzdys:

عَلَيْكَ

الْيَوْمَ

ZAMIR – İVARDIS

ZAMIR İVARDŽIO GALŪNĖS „He“ ه raidė

İvardis – tai kalbos dalis, kuri nurodo daiktą, ypatybę arba skaičių, bet jų nepavadina.

Įvardžio galūnės „He“ ܗ raidė rodo daikto ypatybę ir arba skaičių, bet jų nepavadina, tai yra ne žodžio šaknis, tai yra žodžio galūnė.

1. Kai įvardžio galūnės „He“ ܗ raidė yra skaitoma be sostojimo ir prieš šią raidę yra raidė su ženklu „Hareke“ (diakritinis vokalizacijos ženklas) ܍ ܍ ܍ ženklu, tokiu atveju „He“ ܗ raidė kartu su joje esančiu „Hareke“ (diakritinis vokalizacijos ženklas) ܍ ܍ ܍ ženklu tariama pailginant garsą vienu „Elif“ | balso dydžiu.

Pavyzdys:

عَنْدَهُ	وَلَهُ	بِهِ	إِنَّهُ
----------	--------	------	---------

Žodyje وَلَهُ yra paslėpta raidė „Vau“ ܘ ,

žodyje بِهِ yra paslėpta raidė „Je“ ݂ ,

PASTABA: Žemiau pavaizduotuose žodžiuose „He“ ܗ raidė yra ne galūnė, o žodžio šaknis, todėl ją reikia skaityti tariant „He“ ܗ raidę kartu su joje esančiu „Hareke“ (diakritinis vokalizacijos ženklas) ženklu, o ne pailginant balso.

مَا نَفَقَهُ	لَمْ يَنْتَهِ
--------------	---------------

2. Kai po įvardžio galūnės „He“ ܗ , kuri yra su pailginimo ženklu, kito žodžio pradžioje stovi vienas iš „Sebeb-i Med“ ženklų „Hemeze“ ݂ ženklas, tokiu atveju bus „Meddi munfasil“ ir reikia skaityti tariant „He“ ܗ raidę kartu su joje esančiu „Hareke“ (diakritinio vokalizacijos ženklo) raidę kartu su joje esančiu ܍ ܍ ܍ ženklu, pailginant daugiau nei vienu „Elif“ | balso dydžiu.

Pavyzdys:

مِنْ عِلْمِهِ لَا

Šiame pavyzdyme po raidės „He“ ܗ yra paslėpta raidė „Je“ ڶ , kuri nerašoma, bet kadangi pagal savo žodžio prigimti ši raidė ten yra, ji turi pailginimo „Mad“ funkciją, todėl šioje vietoje bus „Meddi munfasil“. Nes tam kad būtų „Meddi munfasil“, neturi reikšmės, ar pailginimo „Mad“ raidė yra paslėpta, ar nepaslėpta.

3. Kai po įvardžio galūnės „He“ ܗ kito žodžio pradžioje stovi „rami“ raidė, tokiu atveju reikia skaityti tariant „He“ ܗ raidę kartu joje esančiu „Hareke“ (diakritinio vokalizacijos ženklo) —— ՚ ženklu nepailginant balso.

Pavyzdys:

كُرْسِيَّةُ السَّمْوَاتِ

4. Kai įvardžio galūnės „He“ ܗ stovi „rami“ raidė, tokiu atveju reikia skaityti tariant „He“ ܗ raidę kartu su joje esančiu „Hareke“ (diakritinio vokalizacijos ženklo) —— ՚ ženklu nepailginant balso.

Pavyzdys:

عَلَيْهِ	فِيهِ	مِنْهُ
----------	-------	--------

PASTABA:

Korane yra viena vieta, kuri yra pažymėta apačioje: „Furkan“ Sure, 69 ajetas

فِيهِ مُهَمْنَةٌ

Toje vietoje po įvardžio galūnės „He“ **o** kitas žodis prasideda su „Mim“ raide, todėl kad būtų lengviau tarti skaitant šią vietą, reikia skaityti tariant „He“ **o** raidę kartu su joje esančiu „Hareke“ (diakritinio vokalizacijos ženklo) $\underline{\underline{-}}$ ženklu, pailginant vienu „Elif“ | balso dydžiu.

NUN SAKIN

RAMI „NUN“ RAIDĖ

„Nun“ **ن** raidės „rami“ yra 3 padėtys:

1. Kai raidė „Nun“ **ن** yra su ženklu su „Sukun“ $\underline{\underline{-}}$ ženklu **نْ**.
2. Kai žodis baigësi galūne su vienu iš „Tenvin“ $\underline{\underline{=}}$ ženklu.
3. Kai raidė „Nun“ **ن** yra žodžio pabaigoje ir yra su vienu iš „Harake“ $\underline{\underline{=}}$ ženklu, su sąlyga, jeigu po to nedaromas sustojimas

IHFA – PASLÉPIMAS

Kai po raidės „Nun“ ن , kuri yra su ženklu „Tenvin“ ت ـ ـ ـ arba su ženklu „Sukun“ ـ ، yra „IHFA“ raidės, nurodytos žemiau:

									ت
ك		ق	ف	ظ	ط	ض	ص		

tokiu atveju garsq „Nun“ ن reikia tarti nepaliečiant liežuviu nieko ir tarti per nosies ertmės, garsas bus nosinis.

أَنْتُمْ وَالْأُنْثَى وَالْأَنْجِيلَ
 مِنْ دُونِهِ عَنْ ذِكْرِهِمْ مِنْ زُخْرُفٍ
 عَنْ سَبِيلِهِ مِنْ شَيْءٍ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ
 مَنْضُودٍ وَلَا يَنْطَلِقُ هَلْ يَنْظُرُونَ
 لِأَنْفُسِكُمْ وَانْقَلَبُوا إِنْ كُنْتُمْ

IZHAR – ATSKLEIDIMAS

Kaip po raidės „Nun“ ن , kuri yra su „Sukun“ ženklu, arba kai kita raidė, kuri yra su vienu iš „Tenvin“ ženklu, yra viena iš „IZHAR“ raidžių:

٠	غ	ع	خ	ح	ا
---	---	---	---	---	---

tokiu atveju reikia tarti raidę „Nun“ ن , kuri yra su „Sukun“ ـ ženklu, arba kai kita raidė yra su vienu iš „Tenvin“ ـ ـ ـ ženklu, laisvai, garsas garsas neturi susipainioti su „IZHAR“ raidžių garsu.

Pavyzdys:

فَإِنْ خَفْتُمْ	وَانْحَرْ	رَسُولُ أَمِينٌ
الآنَهَاř	مِنْهُ	مِنْ عِلْمِهِ

IKLAB – PERKVALIFIKAVIMAS

Kaip po raidės „Nun“ ن , kuri yra su „Sukun“ ـ ženklu, arba kai kita raidė, kuri yra su vienu iš „Tenvin“ ـ ـ ـ ženklu, yra raidė „IKLAB“ ب , tada raidę „Nun“ ن reikia tarti kaip raidę „Mim“ م .

Pavyzdys:

مَكَانٍ بَعِيدٍ	جَزَاءً بِمَا	عُرْفَةٌ بِيَدِهِ
لِجَنْبِهِ	مِنْ بَعْدِهِ	أَنْبَثُهُمْ

IDGAM MEAL GUNNE

IDGAM BILA GUNNE

Jeigu po raidės „Nun“ ن , kuria yra su „Tenvin“ تـ ـ ـ arba su „Sukun“ ـ ،

نْ	نُّ	نِ	نَّ
----	-----	----	-----

stovi viena iš žemiau pavaizduotų „IDGAM“ raidžių:

ى	و	ن	م	ل	ر
---	---	---	---	---	---

tokiu atveju raidė „Nun“ ن , kuri yra su „Tenvin“ تـ ـ ـ arba su „Sukun“ ـ netariama, o kitos „IDGAM“ raidės tariamos taip, lyg būtų su „Šedde“ ش ženklu.

مِرَّبَّهْمٌ	مِنْ رَبَّهْمٍ
REIKIA SKAITYTI	PARAŠYTA

Dėmesio! Raidės „Ra“ ر ir „Lam“ ل yra „IDGAM BILA GUNNE“ grupės raidės. Kai šios raidės tariamos su „Šedde“ ش ženklu, visq garsą reikia tarti per burną. Negalima tarti per nosies ertmę. Kitos raidės „Mim“ م , „Nun“ ن , „Vau“ و , „Je“ ي yra „IDGAM MEAL GUNNE“ grupės raidės. Kai šios raidės tariamos su „Šedde“ ش ženklu, pusę garso reikia tarti per nosies ertmę.

مِنْ وَلِيٍّ	مَوْلَى
REIKIA SKAITYTI	PARAŠYTA

Šioje vietoje „Vau“ و garsą teikia tarti per nosies ertmę, nors papras-tai „Vau“ و su „Šedde“ ش ženklu garsas pilnai tariamas per burną ir netariamas per nosies ertmę.

Pavyzdys:

كَعَصِيفٌ مَأْكُولٌ	يَكُنْ رَبُّكَ	إِنْ لَمْ
----------------------------	-----------------------	------------------

IDGAM-I MISLEYN

Jeigu ta pati raidė kartojasi vienoje vietoje ir pirma raidė yra su „Sukun“ س , o kita po jos einanti raidė su „Harake“ (diakritinio vokali-zacijos ženklas) ح ح ح , tokiu atveju šias abi raides reikia sujungti ir tarti kaip vieną raidę su „Šedde“ ش ženklu. Ši taisyklė vadina ma „IDGAM-I MISLEYN“.

أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ فَمَا رَبِحْتْ تِجَارَتُهُمْ

وَقَدْ دَخَلُوا إِذْ ذَهَبْ

وَادْكُرْ رَبَّكَ لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ

فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ

وَقُلْ لَهُمْ لَهُمْ مَشْوَرًا

مِنْ نَفْقَةٍ أَوْ وَذْنُو هُمْ

IDGAM MUTECANISEYN PANAŠIŲ RAIDŽIŲ SUJUNGIMAS

Kai kurie raidžių garsai yra labai panašūs pagal savo tariamą struktūrą – garso formavimo būdą burnoje. Kai pirma raidė yra su „Sukun“ ۜ, o kitapo jos einanti raidė su „Harake“ (diakritinio vokalizacijos ženklo) ۖ ۖ ۖ ženklu, tada pirma raidė neskaitoma, o kita yra skaitoma taip, lyg būtų su „Sedde“ ۖ ženklu.

Šios raidės yra skirtomos į 3 grupes:

1 grupė:

RAIDĖS

ط	د	ت
---	---	---

أَثْقَلَّ دَعَوَا اللَّهُ	أَثْقَلْتُ مَا عَبَدْتُمْ
REIKIA SKAITYTI	PARAŠYTA

2 grupė:

RAIDĖS

ظ	ذ	ب
إِظْلَمُوا	إِذْ ظَلَمُوا	يَلْهَثْ ذَلِكَ
REIKIA SKAITYTI		PARAŠYTA

3 grupė:

RAIDĖS

م	ب
إِرْكَمَعَنَا	إِرْكَبْ مَعَنَا

REIKIA SKAITYTI	PARAŠYTA
-----------------	----------

IDGAM MUTEKARIBEYN

36

Kai kurie raidžių garsai yra labai panašūs pagal savo tariamą struktūrą – garso formavimo būdą burnoje. Kai pirma raidė yra su „Sukun“ ـ , o kita po jos einanti raidė su „Harake“ (diakritinio vokaliza-

cijos ženklo) — — ڻ ženklu, tada pirma raidė neskaitoma, o kita yra skaitoma taip, lyg būtų su „Šedde“ ڻ.

Šios raidės yra skirstomos į 2 grupes:

1 grupė:

RAIDĖS

ك	ق
---	---

Korane šios taisyklės yra tik vienas pavyzdys:

 REIKIA SKAITYTI	 PARAŠYTA
---------------------	--------------

2 grupė:

RAIDĖS

ر	ل
---	---

Kad būtų taikoma sujungimo taisyklė šios grupės raidėms, yra viena sąlyga – prieš raidę „Ra“ ر turi būti raidė „Lam“ ل.

 REIKIA SKAITYTI	 PARAŠYTA
 REIKIA SKAITYTI	 PARAŠYTA

HURUFU ŠEMSIYE

SAULĖS RAIDĖS

NESKAITOMAS ELIF – LAM IR SAULĖS RAIDĖS

Elif – lam raidžių junginys, kuris eina prieš žemiau pavaizduotas 14 „saulės raidžių“, niekada neskaitomas, skaitomas tik tada, jeigu jis yra žodžio pradžioje rašomas su diakritiniais vokalizacijos ženklais. Jeigu prieš jį yra žodis be diakritinių vokalizacijos ženklų, tada jis neskaitomas. Kartais šis junginys stovi ajetą (Korano sakinio) pradžioje su diakritiniais vokalizacijos ženklais, bet ajetai (Korano sakiniai) yra skaitomi be sostojimo, sujungiant su prieš tai esančiu ajetu (Korano sakiniu), tada laikomas, kad Elif lyg neturėtų diakritinio vokalizacijos ženklo Elif ir jis neskaitomas.

SAULĖS RAIDĖS

ل	ط	ص	ر	د	ت
ن	ظ	ض	ز	ذ	ث

وَلَا الْضَّالِّينَ	الشَّاقِبُ	وَالْتَّيْنِ	الْكَاثِرُ
وَالظَّاهِرُونَ	النَّاسِ	الْدَّعْوَةُ	الضُّحَىٰ

HURUFU KAMERIYE

MĒNULIO RAIDĖS

SKAITOMAS ELIF – LAM IR MĒNULIO RAIDĖS

Elif – lam raidžių junginys, kuris eina prieš žemiau pavaizduotas 14 „mēnulio raidžių“, visada skaitomas. Šiuo atveju Elif situacija yra autentiška palyginti su „saulės raidžių“ skaitymo taisyklėmis.

MĒNULIO RAIDĖS

ه	م	ق	غ	خ	ج	ا
ي	و	ك	ف	ع	ح	ب

الْهُدَىٰ	الْقَيْوُمُ	هُوَ الْغَنِيُّ	الْأَمْثَالُ
الْعَالَمِينَ	وَالْفَتْحُ	الْفِيلُ	الْبَيْتُ

MIM – I SAKIM

„Rami“ raidė „Mim“ م

Kai raidė „Mim“ م yra kartu su ženklu „Sukun“ ۝ - ۝ ، tokia raidė vadinama „Mim-i Sakin“ (ramus Mim).

„Mim-i Sakin“ yra 3 rūšių:

1. Kai po „Mim-i Sakin“ [ْ]**م** stovi raidė „Mim“ [ِ]**م**, tada reikia taikyti tai-sykłę „Idgami misleynmealgunne“ - vadinasi, reikia tarti tik vieną „Mim“ [ِ]**م**, balsą taip, lyg būtų „Mim“ [ِ]**م** raidė su „Šedde“ — ženklu ir tariama per nosies ertmę.

Kai raidė „Mim“ [ِ]**م** yra kartu su ženklu „Sukun“ ^۰ - [ْ]**م**, lūpos turi būti visiškai suspaustos viena prie kitos. Šioje padėtyje reikia užlaikyti pusę „Elif“ | trukmés, tariant balsą daryti panašesnį į bitės zvimbiamą per nosies ertmę, tada lūpos atidaromos ir tariamas sekančios raidės garsas.

Pavyzdys:

وَنُدْخِلُهُم مُّذْخَلًا

Dėmesio! Reikia atkreipti dėmesį, kai po raidės „Mim-i Sakin“ [ْ]**م** stovi raidė „Vau“ ^و**و** arba „Fe“ ^ف**ف**, dažniausiai skaitytojai šioje vietoje daro klaidą – šias raides taria lyg jos būtų su „Šedde“ — ženklu, bet tai yra KLAIDA ir reikia vengti ją daryti.

2. Kai po „Mim-i Sakin“ [ْ]**م** stovi raidė „Be“ ^ب**ب**, tada reikia taikyti tai-sykłę „IHFA“ – reikia truputį paslėpti „Mim“ [ِ]**م** balsą – lūpos iki galos nesuglaudžiamos viena prie kitos.

Pavyzdys:

تَرْمِيْهِمْ بِحَجَارَةٍ

3. Kai po „Mim-i Sakin“ م stovi kitos raidės, išskyrus raides „Min“ م ir „Be“ ب tokiu atveju šioje vietoje reikia taikyti „IZHAR“ taisykłę – šioje vietoje reikia tarti tik taip, kaip yra parašyta.

Pavyzdys:

لَكُمْ دِيْنُكُمْ

SEKTE

سَكَّةٌ

Skaitant Koraną keturiose vietose, kurios yra įvardintos žemiau, nenutraukiant kvėpavimo reikia padaryti 2–1 sekundžių sustojimą (pauzę) ir po to pratęsti skaitymą.

1. Kehf Sure 1 ir 2 ajatas لَهُ عِوَجَا قَيِّمًا

2. Jasin Sure 53 ajatas مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا

3. Kiyamet Sure 27 ajatas وَقَيْلَ مَنْ رَاقِ

4. Mutaffifin Sure 14 ajatas كَلَّا بَلْ رَانَ

Išskyrus šias keturias vietas yra dar septyni žodžiai, kurių gale esančios „He“ ه, nepaisan to, ar daromas sustojimas „Vakif“ و ar nedaromas, raidės balsas visada yra tariamas.

Šie žodžiai:

1. Bakara Sure	لَمْ يَتَسَّهِ
2. En'am Sure	وَاقْتَدِهِ
3. Hakka Sure	كَتَابِيَّةٌ
4. Hakka Sure	حَسَابِيَّةٌ
5. Hakka Sure	مَالِيَّةٌ
6. Hakka Sure	سُلْطَانِيَّةٌ
7. Kari'a Sure	مَاهِيَّةٌ

SKYRYBOS ŽENKLAI

Korano tekstuose kartais virš raidžiu randamos arabų raidės, kurios nurodo sustojimą. Šių raidžių reikšmės yra tokios:

ب Ši raidė rodo, kad reikia skaityti darant sustojimą ir tėsti skaitymą nuo kito žodžio. Jeigu šioje vietoje bus skaitoma be sustojimo, bus sugadinta teksto turinio prasmė.

ط Ši raidė rodo, kad būtinai reikia padaryti sustojimą ir tėsti skaitymą nuo kito žodžio, taip teksto turinio prasmė bus pagražinta garso tonacija.

ج Ši raidė rodo, kad šioje vietoje galima skaityti darant sustojimą ir nedarant, bet tinkamiausia yra padaryti sustojimą.

ز

Ši raidė rodo, kad šioje vietoje galima skaityti darant sustojimą ir nedarant, bet tinkamiausia yra nedaryti sustojimo.

ص

Ši raidė rodo, kad šioje vietoje, kai kvėpavimas suspaustas, bet leidžia skaityti ir kai kvėpavimas nesuspaustas, geriausia skaityti nedarant sustojimo.

ق

Kai kurių Islamo mokslininkų teigimu, ši raidė rodo, kad šioje vietoje galima skaityti tiek darant sustojimą, tiek ir nedarant sustojimo. Šioje vietoje skaityti be sustojimo yra geriau.

ف

قف reiškia „Sustojimas“. Vietose, kur yra šis žodis, tinkamiausia padaryti sustojimą.

ك

Ši raidė rodo, kad šioje vietoje daryti ar nedaryti sustojimo priklauso nuo prieš tai esančio skyrybos ženklo, ką rodo tas ženklas, taip ir turime skaityti.

ع

Ši raidė yra kai kuriose ajatos (Korano sakiniuose) pabaigose ir rodo, kad pagalteksto esmę prasmė yra užbaigta. Todėl šioje vietoje reikia padaryti sustojimą. Taip pat, kai skaitomas Koranas ir reikia padaryti pertrauką, tai yra tinkamiausia vieta padaryti sustojimą arba pertrauką, arba atliekant maldą geriausia vieta padaryti sustojimą ir atlikti „rukia“.

ل

لـ reiškia „Nė“. Vietose, kur yra ši raidė, reikia skaityti be sustojimo.

ـ

ـ Vienas paskui kitą statomas šis trijų taškų ženklas, reikia sustoti tik vienoje vietoje iš šitų dviejų ženklų vietų. Šis ženklas

gali būti ajato (Korano sakinio) tiek viduje,tiek ir pabaigoje. Trijų taškų ženklas visqlaik statomas kartu su kitais skyrybos ♦ ح ženklais.

Jeigu padarytas sustojimas pirmo ženklo vietoje, antro ženklo vietoje nereikia daryti sustojimo. Jeigu pirmo ženklo vietoje nepadarytas sustojimas, reikia padaryti sustojimą antro ženklo vietoje.

Reikia šioje vietoje sustoti ir padaryti Sedže.

Korane yra raidžių arba žodžių, kurie rašomi raidžių apačioje. Šių raidžių reikšmės yra tokios:

قصر Šią žodžio vietą reikia skaityti trumpai.

مد Šią žodžio vietą reikia skaityti ilgai.

س Vieto jera šidioęs. raidės reikia raidę „Sad“ ص skaityti kaip „Sin“ س raidę.

ن Šią žodžio vietą, kuri baigiasi raide „Nun“ ن su „Tenvin“ تـــــ ženklu ir po to stovi „Vakif“ وــــ ženklas, kuriame nedaramas sustojimas, tam, kad padarytume sujungimą su kitu žodžiu, reikia skaityti raidę „Nun“ ن su „Kesre“ كـــــ ženklu .

